

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoVS/1/2021
Identifikačné číslo spisu:	9520100154
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:9520100154.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Pavla Farkaša, JUDr. Petra Štífta a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného Ing. Z. B. a spol., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. januára 2021 v Bratislave sťažnosť obvineného Ing. Z. B. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. januára 2021, sp. zn. 1 Tost 1/2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. Z. B. sa zamietla.

Odôvodnenie

Na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sa pod sp. zn. 1 Tost 1/2021 vedie konanie o sťažnostiach obvinených Ing. Z. B. a Ing. X. A. proti uzneseniu o predĺžení lehoty trvania väzby.

Obvinený Ing. Z. B. počas sťažnostného konania vzniesol voči predsedovi senátu 1T najvyššieho súdu JUDr. Martinovi Bargelovi námietku zaujatosti, ktorú v podstate odôvodnil tým, že predseda senátu je voči nemu zaujatý s ohľadom na konštatovanie jeho viny pri rozhodovaní o väzbe, ako aj s ohľadom na vydanie opatrenia podľa § 254 ods. 3 Tr. por., ktorým zasiahol do prezumpcie neviny.

O vznesenej námietke zaujatosti rozhodol najvyšší súd uznesením z 19. januára 2021, sp. zn. 1 Tost 1/2021 tak, že v bode I. podľa § 32 ods. 3 Tr. por. nevylúčil predsedu senátu JUDr. Martina Bargela z vykonávania úkonov trestného konania vo veci obvineného Ing. Z. B. a spol. vedenej na Prezídium Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, ČVS: PPZ-349/NKA-BA3-2019, v bode II. podľa § 9 ods. 2 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa dopĺňajú niektoré zákony, v znení zákona č. 9/2021 Z. z. súd určil, že ustanovenie § 8 písm. a) a § 9 ods. 1 tohto zákona sa nepoužije a súčasne určil novú primeranú lehotu na podanie sťažnosti pre obvineného a obhajcu, a to do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia.

Proti výroku v bode I. uznesenia podal obvinený Ing. Z. B. v lehote určenej súdom sťažnosť podľa § 32 ods. 4 Tr. por., § 185 a nasl. Tr. por., § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. a námietku zaujatosti voči predsedovi senátu 5T najvyššieho súdu JUDr. Jurajovi Klimentovi, ktorý má podľa Rozvrhu práce najvyššieho súdu (ďalej len „rozvrh práce“) rozhodovať o jeho sťažnosti.

V úvodnej časti podania obvinený rozviedol argumentáciu k vylúčeniu JUDr. Juraja Klimenta zo sťažnostného konania pre jeho pomer k prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) JUDr. Ondrejovi Repovi, PhD., podávajúcemu návrh na predĺženie lehoty trvania väzby, ktorý je synovcom JUDr. Juraja Klimenta, ako aj pre negatívny vzťah k obvinenému a jeho obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi.

Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu obvinený opätovne poukázal na vyjadrenia predsedu senátu JUDr. Martina Bargela na verejnom zasadnutí konanom 9. júla 2020 a na použitie opatrenia podľa § 254 ods. 3 Tr. por., ktorým verejne prezentoval jeho vinu. Obvinený sa nestotožnil s tvrdením najvyššieho súdu, že opatrenie predstavovalo iba akt logistickej prípravy priebehu verejného zasadnutia, keďže prokurátor nenavrhol a ani neexistovala obava pre tzv. útekovú väzbu. Putá nemohli slúžiť ani ako prevencia kontaktu s tretími osobami, nakoľko sa v danom priestore nachádzali len obhajcovia. V tejto súvislosti poukázal na mediálne zverejnené fotografie a videozáznamy z teatrálného nasadenia pút a vzatia obvineného do väzby. Nesprávnosť napadnutého rozhodnutia vzhľadom aj v absencii vyrovnanosti sa s návrhom na prerušenie konania podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) za účelom predloženia žiadosti Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „SDEÚ“) o výklad a vydanie predbežného rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach uvedených v námietke zaujatosti.

Najvyššiemu súdu navrhol, aby podľa § 31 ods. 1, ods. 5 Tr. por. vylúčil predsedu senátu 5T najvyššieho súdu JUDr. Juraja Klimenta z ďalších úkonov v jeho trestnej veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Tost 1/2021, a to z rozhodovania o sťažnosti z 22. januára 2021. Po rozhodnutí o námietke zaujatosti a zostavení zákonného senátu spôsobilého nezávislého, nestranného a spravodlivého rozhodnutia navrhol podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušiť napadnuté uznesenie a vylúčiť predsedu senátu 1T JUDr. Martina Bargela z ďalších úkonov trestnej veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Tost 1/2021, ktoré opatrenie považuje za jediné vhodné aj podľa čl. 4 ods. 1, ods. 2 Smernice EÚ 2016/343, s poukazom na čl. 47 Charty základných práv Európskej únie.

Sťažnosť obvineného bola zaslaná na vedomie prokurátorovi, ktorý na podanie nereagoval.

Vec bola predložená sťažnostnému súdu 25. januára 2021.

Najvyšší súd preskúmal na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia, pričom dospel k záveru, že sťažnosť obvineného Ing. Z. B. nie je dôvodná.

Na úvod je potrebné ozrejmiť zloženie sťažnostného senátu.

Podľa § 32 ods. 3 Tr. por. o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo príslušník, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

V zmysle § 32 ods. 5 písm. d) Tr. por. o sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odseku 3 rozhoduje iný senát odvolacieho súdu, dovolacieho súdu alebo nadriadeného súdu konajúceho o sťažnosti proti rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie, ak ide o rozhodnutie senátu odvolacieho súdu alebo dovolacieho súdu, alebo senátu nadriadeného súdu.

Podľa § 18 ods. 1 veta prvá, druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) senát najvyššieho súdu sa skladá z troch sudcov, z ktorých jeden

je predsedom senátu. Ak rozhoduje o riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam senátov najvyššieho súdu, skladá sa senát najvyššieho súdu z predsedu a zo štyroch sudcov.

V zmysle Rozvrhu práce na rok 2021 v znení opatrenia č. 2 (ďalej len „aktuálny rozvrh práce“), t. j. platného v čase nápadu veci sťažnostnému súdu, sa do registra TdoV-S zapisujú sťažnosti proti rozhodnutiam senátov najvyššieho súdu v konaní podľa Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006.

V zmysle citovaného aktuálneho rozvrhu práce senát 2TdoV koná a rozhoduje vo veciach zapisovaných do registra TdoV a TdoV-S.

O námietke vznesenej stranou rozhoduje v zmysle ustanovenia § 32 ods. 3 Tr. por. senát, ktorého je sudca členom. Proti rozhodnutiu senátu je prípustná sťažnosť, o ktorej podľa § 32 ods. 5 písm. d) Tr. por. koná iný senát, ktorým je na najvyššom súde podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o súdoch senát zložený z piatich členov. O sťažnosti obvineného preto rozhodoval päťčlenný senát a nie senát 5T, ktorého predsedu obvinený namietal.

Nad rámec považuje sťažnostný súd za potrebné poznamenať, že podľa čl. XVI ods. 1 aktuálneho rozvrhu práce by trojčlenný senát rozhodoval o oznámení zaujatosti sudcom najvyššieho súdu podľa § 32 ods. 1 Tr. por. Navyše by nebol príslušný senát 5T, ale senát určený náhodným výberom.

V zmysle aktuálneho rozvrhu práce sú do senátu 2 TdoV-S zaradení JUDr. Peter Hatala ako predseda senátu, JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Jana Serbová, JUDr. Pavol Farkaš, JUDr. Alena Šišková ako stáli členovia senátu, JUDr. Martin Piovartsy a JUDr. Peter Štíft ako náhradní členovia senátu. Nakoľko päťčlenný senát sa skladá z piatich členov, pričom do jednotlivých päťčlenných senátov je v aktuálnom rozvrhu práce zaradených viac sudcov, príslušný senát je určený z prvých piatich členov senátu podľa aktuálneho rozvrhu práce s tým, že v prípade sťažností sú vylúčení sudcovia, ktorí vo veci rozhodovali v prvom stupni (zákonné vylúčenie). Senát 2 TdoV-S by bol teda zložený z prvých piatich vyššie uvedených sudcov. Avšak stály člen JUDr. Juraj Kliment sa z dôvodu ochorenia na COVID-19 nachádzal v karanténe a stála členka JUDr. Alena Šišková čerpala dovolenku. Nakoľko išlo o väzobné konanie, ktoré neznieslo odklad, stálych členov nahradili náhradní členovia senátu JUDr. Martin Piovartsy a JUDr. Peter Štíft. Vzhľadom na to, že JUDr. Martin Piovartsy bol členom senátu, ktorý rozhodol o nevyhlásení JUDr. Martina Bargela, bol z rozhodovania o sťažnosti vylúčený zo zákona. Keďže do senátu 2 TdoV-S neboli zaradení ďalší sudcovia, na doplnenie chýbajúceho člena senátu (za JUDr. Martina Piovartsyho) sa uplatnil čl. XVI ods. 3 v spojení s čl. X ods. 3, ods. 4, ods. 5 aktuálneho rozvrhu práce, t. j. zastupujúcim členom zo senátu 1 TdoV sa stal JUDr. Peter Paluda.

Vzhľadom na vyššie uvedené, je zrejmé, že JUDr. Juraj Kliment z dôvodu ochorenia nemohol byť v danej veci členom sťažnostného senátu, preto námietka zaujatosti obvineného voči JUDr. Jurajovi Klimentovi bola bezpredmetná a sťažnostný súd sa ňou nezaoberal.

Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 5 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Jednou zo základných zásad trestného konania je aj zásada zákonného trestného procesu, ktorá vyjadruje požiadavku spravodlivého prejednávania veci nezávislým a nestranným súdom.

Právu na nestranný súd (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) zodpovedá ústavná povinnosť súdov prerokovať a rozhodnúť každú vec tak, aby postupovali nezaujato a neutrálne, bez nadŕžania a objektívne posúdili všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Nestranný súd poskytuje stranám konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ má právomoc o nich rozhodnúť (II. ÚS 71/97, III. ÚS 24/05). Základné právo na prerokovanie a rozhodnutie veci nestranným súdom je v trestnom konaní garantované prostredníctvom inštitútu vylúčenia sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania pre zaujatosť.

Nestrannosť je pritom potrebné skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, kedy je potrebné zistiť osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad, a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. či sú poskytnuté dostatočné záruky na vylúčenie akejkoľvek pochybnosti o sudcovej nestrannosti.

V prípade subjektívneho hľadiska sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu o opaku (Piersack v. Belgicko - rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 1. októbra 1982 - ďalej len „ESLP“). Nie je však možné uspokojiť sa len so subjektívnym hľadiskom nestrannosti. Zároveň musí byť vylúčená akákoľvek vonkajšia oprávnená pochybnosť o nestrannosti sudcu prejednávajúceho vec (III. ÚS 16/00).

Objektívna nestrannosť sa posudzuje podľa vonkajších objektívnych skutočností a spočíva v posúdení, či nezávisle od osobného správania sudcu určité overiteľné skutočnosti neumožňujú pochybovať o jeho nestrannosti. Pri posudzovaní objektívnej nestrannosti platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Spravodlivosť nielenže má byť vykonávaná, ale sa musí aj javiť, že má byť vykonávaná (Delcourt v. Belgicko, rozsudok ESLP zo 17. januára 1970). Mal by byť vylúčený každý sudca, u ktorého sa možno oprávnene obávať, že mu chýba nestrannosť. Ide o dôveru, ktorú musia mať súdy pri stranách v demokratickej spoločnosti (Padovani v. Taliansko, rozsudok ESLP z 26. februára 1993).

Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či dôvod obavy je objektívny. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar v. Spojené kráľovstvo, rozsudok ESLP z 10. júna 1996). Relevantná obava z nedostatku nestrannosti sudcu sa musí zakladať na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych okolností prípadu.

Tzv. objektívna nestrannosť sa teda posudzuje nie podľa subjektívneho postoja sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže byť subjektívne absolútne nestranný, ale i napriek tomu môže byť jeho nestrannosť vystavená oprávneným pochybnostiam vzhľadom na jeho status, alebo vzhľadom na jeho pomer k veci, k stranám konania, k ich právnym zástupcom, k svedkom a pod. Z tohto hľadiska

preto nezáleží ani na tom, že sudca sa k návrhu na jeho vylúčenie vyjadril v tom zmysle, že sa vnútorne necíti byť zaujatý. Rozhodujúce nie je jeho stanovisko, ale existencia objektívnych skutočností, ktoré vzbudzujú pochybnosť o jeho nestrannosti v očiach strán a verejnosti (III. ÚS 24/05).

Z citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že zákonného sudcu možno vylúčiť z vykonávania úkonov v trestnom konaní len z taxatívne vymedzených dôvodov spôsobilých vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti, a to pre jeho pomer k prejednávanej veci; k osobám, ktorých sa úkon priamo týka; k ich zástupcom alebo k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Pomerom k prejednávanej veci pritom treba rozumieť určitú zainteresovanosť vo veci procesne činného orgánu trestného konania na skutku, ktorá má konkrétnu podobu a osobný charakter, aby bola dostatočným dôvodom pre vznik pochybností o schopnosti sudcu (alebo iného procesne činného orgánu - vyšetrovateľ, prokurátor) pristupovať k veci a úkonom, ktoré sa jej týkajú objektívne. Táto môže spočívať napríklad v tom, že vo veci procesne činný orgán, resp. jeho príbuzní, rodinní príslušníci, osoby jemu blízke a podobne, boli činom poškodení, eventuálne procesne činný orgán trestného konania bol svedkom skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie a podobne.

Pomerom procesne činného orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por. sa rozumie jeho vzťah k niektorej z osôb tam uvedených, ktorý môže vyvolať vo verejnosti pochybnosti o jeho nezaujatosti práve pre tento vzťah, ktorý prípadne existuje aj mimo rámec konania. Takýto vzťah môže spočívať najmä v príbuzenskom a rodinnom pomere procesne činného orgánu k niektorej z osôb uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por., ďalej môže ísť o úzke priateľstvo, či kamarátstvo, resp. negatívny vzťah.

To znamená, že vzbudiť pochybnosť o nezaujatosti by mohol len pomer predsedu senátu JUDr. Martina Bargela k prejednávanej veci alebo osobám vymenovaným v § 31 ods. 1 Tr. por. v dôsledku jeho pozitívneho alebo negatívneho vzťahu, ktorý by mohol ovplyvniť rozhodnutie vo veci a tým aj zasiahnuť do postavenia a práv obvineného.

Zo subjektívneho hľadiska sa predseda senátu JUDr. Martin Bargel necítil byť zaujatý, o čom svedčí jeho vyjadrenie v napadnutom uznesení o jeho nevylúčení.

Sťažnostný súd sa preto zameral na posúdenie, či vyjadrenia predsedu senátu mohli z objektívneho hľadiska vzbudiť pochybnosť o jeho nezaujatosti.

Z obvineným citovanej časti vyjadrenia (v námietke zaujatosti obširnejšia ako v sťažnosti) nevyplýva, že by predseda senátu označil obvineného za vinného. Je pravda, že predseda senátu sa pozastavil nad rozsiahlosťou trestnej činnosti, avšak z jeho slov nie je možné dospieť k záveru, že by trestný čin spáchal obvinený. Naopak obvineného označil len za podozrivého zo spáchania skutku, resp. účasti na skutku. Trestný poriadok v ustanovení § 71 ods. 1 na vzatie do väzby pritom vyžaduje okrem formálnej podmienky i (prvú) materiálnu podmienku spočívajúcu v existencii dôvodného podozrenia, že skutok spáchal obvinený. Bez preskúmania existencie materiálnej podmienky by nebolo možné vziať akéhokoľvek obvineného do väzby. Súd rozhodujúci o väzbe sa teda musí za účelom posúdenia prvej materiálnej podmienky vyrovnáť s tým, či z dovtedy vykonaných dôkazov vyplýva dôvodné podozrenie o spáchaní skutku konkrétnou osobou a dôvodné podozrenie súčasne dostatočne odôvodniť.

Zároveň je potrebné uviesť, že vyjadrenia predsedu senátu ani neboli dostatočnej intenzity, aby mohli oprávnene vyvolať objektívnu pochybnosť o jeho nezaujatosti. Na odôvodnenie materiálnych podmienok väzby u obvineného je pritom nutné nahliadať komplexne (v zmysle citácie predmetnej pasáže v námietke zaujatosti), nie len cez neúplnú vetu, ktorou obvinený argumentoval v sťažnosti. Aj keď ani zo samotných slov „toto je mega, skutočne mega stroj korupcie a prania špinavých peňazí, niečo neuveriteľne, neskutočné ako to fungovalo a ako je vidieť už od roku 2006, neskutočné“ nevyplýva, že sa podľa názoru predsedu senátu skutku dopustil obvinený Ing. Z. B., iba že sa skutok stal.

Iná situácia by nastala, ak by predseda senátu uvádzal, že obvinený spáchal daný trestný čin, čo je v štádiu konania o väzbe vzhľadom na prezumpciu nevinu aj v zmysle rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky neprípustné.

Zaujatosť predsedu senátu nemožno vzhliadnuť ani v súvislosti s vydaným opatrením o povinnosti nevzdialiť sa z pojednávacej miestnosti s možným postupom v zmysle ustanovenia § 254 ods. 3 Tr. por. v prípade neuposlušnosti. Nielenže išlo o procesný postup predsedu senátu, ktorý nespadá medzi použiteľné dôvody námietky zaujatosti a podľa § 32 ods. 6 Tr. por. sa o nej nekoná, navyše obvinený bol na predmetnom verejnom zasadnutí poučený, že v prípade, že sa opatrením predsedu senátu cíti ukrátený, môže žiadať o senátne rozhodnutie. Obvinený sa možnosti prieskumu výslovne vzdal (č. l. 343). V nadväznosti na uvedené potom vyznieva argumentácia obvineného k vydanému opatreniu tendenčne. Rovnako ako tvrdenia o teatrálnom nasadení pút, ku ktorému došlo až po rozhodnutí o vzatí obvineného do väzby, pričom dodanie do výkonu väzby za prípadného použitia donucovacích prostriedkov je v kompetencii Zboru väzenskej a justičnej stráže (§ 72 ods. 6 Tr. por., § 35 zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže), t. j. absentuje príčinná súvislosť medzi osobou predsedu senátu a spôsobom odvedenia obvineného z pojednávacej miestnosti.

Napriek tomu, že najvyšší súd sa opomenul vyrovnáť s návrhom obvineného na prejudiciálne konanie, pochybenie súdu bez ďalšieho nezakladalo nesprávnosť rozhodnutia vo vzťahu k nevylúčeniu predsedu senátu JUDr. Martina Bargela.

Pre úplnosť sťažnostný súd uvádza, že nezistil dôvod na prerušenie konania a predloženie v námietke zaujatosti uvádzaných prejudiciálnych otázok SDEÚ, nakoľko predseda senátu JUDr. Martin Bargel nezasiahol do prezumpcie nevinu. Súčasne je potrebné zdôrazniť, že z bodu 16 a čl. 4 ods. 1 kapitoly 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinu a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní vyplýva, že predbežné rozhodnutia procesnej povahy, ktoré prijímajú justičné orgány a ktoré sú založené na podozrení alebo usvedčujúcich dôkazoch sú vyňaté zo zákazu verejného vyhlásenia o vine. Za také rozhodnutie sa považuje napr. rozhodnutie o vyšetrovacej väzbe za podmienky, že rozhodnutie neoznačuje podozrivú alebo obvinenú osobu za vinnú. Nakoľko rozhodnutie o väzbe aj s ohľadom na vyššie uvedené spadá medzi výnimky, sťažnostný súd nevzhliadol dôvod na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnych otázok SDEÚ.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd jednomyselne sťažnosť obvineného Ing. Z. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.